

Publicerad 2007-09-01 21:13 av Vintersaga

det fanns en tid

det fanns en tid då jag inte kunde sluta le,
då din blotta närvaro satte sitt spår på mina läppar och mina ögon tindrade genom alla gråa moln

dina ord i mina öron spratt genom hela min kropp och din beröring fick min hud att knottas
dina smekningar berörde hela min själ och dina andetag kittlade mig ömt i nacken
och talade om för mig att jag kunde somna gott

din hud under mina händer fick håret att resa sig på mina armar och väckte mina starkaste lustar till liv

och varje morgon var det lika underbart att öppna ögonen och se din vackra nuna på kudden bredvid
och ofta ville jag säga att jag älskar dig och ofta ville jag höra dig älska mig

det mesta av det är sig ännu likt men det är nya tider,
jag har lärt känna dina sidor och jag ser hur du sjunker ner
djupt,
djupt ner i det träsk som jag själv tagit mig ur
och jag vill inte se och jag kan inte se dig falla hela vägen ned jag gör allt i min makt för att få upp dig men
du, hjälper inte till.. och den ljuva tiden går oss allt mer förbi.. men jag kan fortfarande säga att Jag Älskar
dig!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vintersaga med Poeter.se id #7016 innehar upphovsrätten